

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Védik a turfot*

Forrás: *Ullás*

Osztályozás

Tárgy

498.4

Hely

Idő

"1918"

Személy

Bp.
(Helv)

1918 VII 25
(Idő)

(Köt. v. füz.) ((

Védik a turfot

„A lóverseny az állam érdeke“

Gutmannék jól sikerült startja után egyre tarkább lesz a mezőny, melyen ezuttal a rendőrség rendezti a versenyt. A futtatásnak ez a módja azonban nem nagyon tetszik a Lovaregyletnek, mely most mindent elkövet, hogy a botrány-meetinget legalább előnyversennyé szelítse a maga javára. A hazai lótenyésztés nemes testülete tehát, sportnyelven szólva: egyszerűen lehandicapelte a rendőrséget meg az ügyészséget és minden hivatalos eljárást megelőzően a földművelésügyi minisztérium rögtönzött ankétján mondotta el különvéleményét önmagáról, a lóversenyről, a turfesalókról, a közönségről, a kormány kötelességéről, a sajtóról és mindenről a világon, aminek köze van ehhez az ominózus üggyhöz. De arról is, amihez legtávolabbról sincs köze.

Ezen a mentő-ankéten, — melyről röviden már tegnap hírt adtunk, — gróf Csekonics Gyula, a Lovaregylet igazgatója, egyetlen szóval sem sietett a közönség védelmére, holott maga a Lovaregylet. De bárki a kettő közül: ugyanakkor ékes szavakat talált a bukmenem jól védi az ügyet, melyet pedig kétségbe kerek, a „kiszámíthatatlan ideglényeknek“ esett buzgalommal igyekszik nélkülözhetetlenített lovak, a szerencsejátéknak minősítendő avatni. A fővárosnak ugyanis mindenki tett lóverseny és a szegény becsapott turf-tehet szemrehányást, csak a kormány nem, családok védelmére is. Ezekután a legkevésbé mert hiszen évtizedek óta egyebet se hallunk, sem csodálkozhatunk azon, ha az értekezlet egyebet se látunk, minthogy a kormányok nem talált a zöld gyepen állandó jellegű vizsgáltesen érzéketlenek a székesfőváros érdekei szaelés nyomaira és nem csodálkozunk a be-iránt, sőt rendszerint egyenesen ellenségei gért tessék-lássék korlátozásokon sem, melyek mindennek, ami a főváros javát szolgálhatná — szűkebb korlátok között — csak még na-a metropolisok nagy, nemzetközi versenyében. gyobb játékra fogják csábítani a közönséget, A kormány tehát ne akarjon most pestibb — ha Csekonics gróf nem is ráalkalmazta, lenni Pestnél; de még nevetségesebb, ha a — szintén „kiszámíthatatlan ideglények“ és Lovaregylet a kormány takarója alatt akarja

hozzá még gyengék, naivak, szegények és védtelenek. Reméljük, a rendőrség mégis csak védelmébe veszi őket.

Természetesen melléközöngéje is van az egész afférnak. Éjszaka a *Politikai Értesítő* című nyomatos lap *illetékes információ* alapján hosszabb védőiratot közölt a lóverseny-ügy érdekében, ami nagyjában se a közönséget, se bennünket nem érdekel. Van azonban két pontja ennek az okoskodásnak, mely egyenesen a főváros és Magyarország történelmi évkönyveibe kívánczik. Azt mondja az első: „Ma a főváros nem bír érzékkel egy modern főváros igényei iránt, a kormánynak kötelessége öröködni az ország fontos érdekei felett.“ A másik pedig: „A lóverseny ma már nem a kiváltságosok mulatsága, hanem mindenütt a világon a nép nagy tömegei, százezrek érdeklődnek iránta s a népnek is joga van arra, hogy legyen olyan szórakozása neki is, amiben kedvét találja.“

Nem tudjuk, ki az *illetékes informátor*, csak föltételezzük, hogy nem a földművelésügyi minisztérium, hanem sokkal inkább maga a Lovaregylet. De bárki a kettő közül: nem jól védi az ügyet, melyet pedig kétségbe kerek, a „kiszámíthatatlan ideglényeknek“ esett buzgalommal igyekszik nélkülözhetetlenített lovak, a szerencsejátéknak minősítendő avatni. A fővárosnak ugyanis mindenki tett lóverseny és a szegény becsapott turf-tehet szemrehányást, csak a kormány nem, családok védelmére is. Ezekután a legkevésbé mert hiszen évtizedek óta egyebet se hallunk, sem csodálkozhatunk azon, ha az értekezlet egyebet se látunk, minthogy a kormányok nem talált a zöld gyepen állandó jellegű vizsgáltesen érzéketlenek a székesfőváros érdekei szaelés nyomaira és nem csodálkozunk a be-iránt, sőt rendszerint egyenesen ellenségei gért tessék-lássék korlátozásokon sem, melyek mindennek, ami a főváros javát szolgálhatná — szűkebb korlátok között — csak még na-a metropolisok nagy, nemzetközi versenyében. gyobb játékra fogják csábítani a közönséget, A kormány tehát ne akarjon most pestibb — ha Csekonics gróf nem is ráalkalmazta, lenni Pestnél; de még nevetségesebb, ha a — szintén „kiszámíthatatlan ideglények“ és Lovaregylet a kormány takarója alatt akarja

uj népszerűsége melegíteni levitézlett intézményét. Az idézett második szakaszra csak ennyit: Mi mindig lelkes hívői voltunk és vagyunk a demokráciának és kalaplengetve köszöntjük, ha alulról jön, ha felülről. De a demokráciának, a nép- és tömegszeretetének ez az apai, sőt kedélyes-apai beállítása, melylyel a titokzatos „illetékes informátor“ szolgál, egyszerűen felháborító, vagy nevetséges. Mi az, hogy „a lóverseny ma már nem a kiváltságosok mulatsága“? Talán a szegények ezreinek mulatsága akik az utolsó párnájukat is csak azért veszítik el, mert az elzalogosított matrácukat akarják visszanyerni! Köszönjük a gróf urak jóakarátát, akár a földművelésügyiüiből, akár a Lovaregyletből küldik. Csak bízzák a népre és a nép igazi barátaira, hogy mihez van joguk a százezreknek és mihez nincsen. Természetes, hogy szórakozásra is joguk van, sőt még a lóversenyre is, — sajnos. Vagy talán úgy értik az urak, hogy a lóverseny csak a népnek szórakozás? A kiváltságosoknak pedig — „nem mulatság“. Hát micsoda? Talán foglalkozása? Kenyérkeresete? . . .

A földművelésügyi minisztérium ankétján, melyet báró Botlik István elnökle alatt tartottak meg, a Lovaregylet részéről gróf Csekonics Gyula, a lovaregylet igazgatója, gróf Pejacsevich Albert, a belügyminisztérium részéről báró Pongrác Vincze, a földművelésügyi minisztérium részéről Rakovszky államtitkár, továbbá báró Jeszenszky miniszteri tanácsos, a lótenyésztési ügyosztály vezetője, a főváros részéről Bódu Tivadar polgármester és Folkusházy Lajos alpolgármester, dr. Váru Albert főügyészhelvettes, a budapesti kir. ügyészség vezetője, a rendőrség részéről Jeszenszky Gel-

lért detektívőnök és Huszár Károly országgyűlési képviselő vettek részt.

Gróf Csekonics Gyula bizonyítani kívánta, hogy *a lóverseny fenntartása az állam gazdasági érdeke.* Azt is bizonyítani igyekezett a Lovaregylet igazgatója, hogy *az egylet ráfizet a lóversenyekre.* A Lovaregylet mindent elkövet, hogy visszaélések ne történhessenek. Huszonöt év óta nem is volt komoly turfobotrány. *A lapok inkább a hangulat után mennek és a közhangulatot befolyásolják minden ténybeli alap nélkül.* Szerinte a bukmékeket nem lehet megvesztegetni. Megállapította gróf Csekonics, hogy *nem lehet nyerni, mert a ló kiszámíthatatlan ideglénu. A lóverseny tehát szerencseiáték.* A konkrét ügyben, véleménye szerint, *nem történt csalás,* mert akit befolyásolni akartak, az maga is áldozatul esett egy közbekerült rosszhiszemű csalónak. A Szendrő különben elsőrangú versenyló, amely minden körülmények között megnyerte volna a versenyt. *Két zokét mindameltelt, mert avarus magatartást tanusítottak, kitiltottak.* Mindezek alapján *a lóversenyüzem fenntartását javasolta.*

Az értekezleten aztán az a vélemény alakult ki, hogy *a lóverseny feltétlenül fenntartandó, ellenben a versenynek nyereszkeskedésre alapított szerencseiáték jellegét el kell venni,* mert ez ellenkezik a közérközséggel. Az értekezlet *nem talált állandó jellegű visszaélést,* a konkrét eseteket pedig megvizsgálandónak tartja. *A lóversenyek nyereszke-*

dési jellegének fenntartását különösen Csekonics és a földművelési miniszterium jelenlévő képviselőt kívánták.

Gróf Csekonics ismét felszólalt és kijelentette, hogy a lapok azelőtt pauszálót kaptak a Lovaregylettől és most azért keltenek a Lovaregylet ellen hangulatot, mert az egylet és a lapok között ez a viszony megszakadt. Felemlítette még, hogy *egy fővárosi bizottsági tag, aki azelőtt lapot szerkesztett, most élesen támadja a lóversenyt. Ez a bizottsági tag éveken át általánut kapot és mióta ezt megvonták tőle, azóta támadja a Lovaregyletet.*

Végül az a vélemény alakult ki, hogy olyan intézkedéseket hoznak be, hogy a bukmékereknél helyrefogadásokat csak az istállótulajdonosok és a Lovaregylet tagjai köthetnek, továbbá hogy a lóversenytéren a fogadási tételek összegét jelentékeven felemelik és az olcsó helyeken nem lesz totalizátor; ezenkívül megszűnik a központi fogadóiroda is.

Az értekezlet ma délután folytatták. Délelőtt a rendőrség haligatta ki Guttman Bélát, a turfobotrány főszereplőjét. Guttman vallomásaiban elmondta, hogy távol állott a csalástól, ő már akkor fogadta a lovat, mikor az oddsa 2:1 volt. Bécsben négy bukmékernél tizenháromezer koronával fogadta Szendrőt a verseny napján, a harmadik futam után. Guttman kihallgatása másfél óráig tartott. A rendőrség hivatalosan semmiféle közlést nem tett Guttman vallomásáról.